

6/8

19

7/8

Protest mot spioneri

Den 16 juni protesterade svenska regeringen mot Sovjetdiplomaternas spioneriverksamhet rörande svenska militära förhållanden. Denna protest besvarades med det oerhörda påståendet att de beskyllningar som framkommit mot tjänstemännen i fråga grundat sig på "falska utsagor av provokatörer". Nu har svenska regeringen efter spionerimålets avslutning återkommit till saken. Den vidhåller sin protest av den 16 juni och uttrycker sin förväntan att de ryska tjänstemännen beordras inställa sin spioneriverksamhet. Det är självfallet att ryssarna inte kommer att infria denna "förväntan"; de fortsätter att spionera med det svenska förräddarpartiets hjälp och förklarar i fortsättningen liksom hittills att alla anklagelser bygger på provokationer.

Inför regeringens aktion måste man än en gång fråga sig om det inte finns något mera effektivt svar på de ryska försvaren för spioneri. I våras ställde sig utrikesministern förstående till kraven på en inskränkning av de ryska diplomaternas rörelsefrihet; ett par månader senare ställde han sig helt oförstående, och denna sistnämnda ståndpunkt synes vara den mera varaktiga. Om de ryska diplomaternas rörelsefrihet bleve inskränkt, finge ryssarna åtminstone en påminnelse om att Sverige på någon punkt kan gå längre än till notskrivning, och det är ostridigt att begränsningen av rörelsefriheten i någon mån skulle försvåra samarbetet mellan de ryska tjänstemännen och deras betjänter av svensk nationalitet.

Pjoller och hets kring olympiaden

En stor del av pressen har i på en gång daltiga och hurtfriska kommentarer till de olympiska spelen talat om förbrödringen mellan nationerna och den sanna sportsmannaanda som visats. Särskilt har man framhävt sin glada tacksamhet över att ryssarna på en del undantag när uppträtt med ordinar korrekthet. En del uttalanden tyder i sin förtjusning på att vederbörande snarast väntat sig att de ryska sportmännen vid tävlingarna skulle uppträda lika förolämpande och aggressivt som den ryska statsmakten; man är glad över att de ryska löparna inte satt krokben eller att ryssarna inte kastat ut domarna från tävlingsplatsen.

Nu är det redan slut med idyllen. Ryssarnas uppträdande mot slutet av spelen och den ryska propagandan efter spelen lämpar sig inte för några glädjeutbrott. Så länge ryssarna synets komma först anslogs nationernas poängtal varje dag i det ryska lägret och förkunnades i den ryska publiciteten; de ryska sportledarna begärde t. o. m. att nationstävlingen skulle förkla-

ras som officiell, en begäran som avvisades därför att enligt den olympiska ledningens principer det inte är fråga om kamp mellan nationer, utan mellan enskilda idrottsmän. Då emellertid USA gick förbi Ryssland i nationspoäng raderades dessa siffror bort från "åretavlan" i det ryska lägret. I den ryska pressen och radion talas inte längre om nationernas poängtal eller också påstås utan vidare att ryssarna vunnit den olympiska tävlingen eller att Ryssland och USA står lika. Till detta knyts beskyllningar för skoj och orättvisa domar, amerikanerna anklagas för att "ha upprättat en järnridå" mellan ryssar och amerikaner, det påpekas att många av de segrande amerikanerna var negrer, och man talar om den dåliga behandling de kommer att få vid hemkomsten. Olympiaden tecknas kort sagt som en lysande triumf för den ryska nationen, samtidigt som motståndarna anklagas för ohederlighet och uppreisningens börjar bland de ryska idrottsmän som inte varit tillräckligt duktiga.